

כפ:

עין משפט
גר מצוה

קִיּוֹ א מִי פֹא מַהֲ
זְכוּרוֹת הַלְכָה יג טוֹשׁ"ע
יז"ד סִמֵּן שוֹ טֵעִיף יב:
ב מִי פֶרֶק י"ח מַהֲלָכוֹת
פֶּסְחָ"מ הַלְכָה א ז:
קב ג מִי פִי"ד שֶׁס הַלְכָה
ז:

קבב ד מיי פט"ז שם הלכה
א:
קבב דו מיי שם הלכה ב:

קרבן ז' מיי' פיי"ד שס הנכה
:

תורה אור השלם

1. וְאָבִלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ
שָׁם מֵעַשָׂר דָּגְגֵךְ תִּירֶשֶׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ וּבִכְרַת בְּקָרְךָ וְצֹאנְךָ
לִמְעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים:

2. בִּי תִדֹר נָדָר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תֵאָחֵז לְשִׁלְמוֹ בִּי דָרֶשׁ
יִרְשְׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעַמָּךְ
וְהָיָה בְּךָ חֲטָא:

3. אם אין לך לשלם למה יקח
משכבך מתחתיו:

4. וְאִם הָאֵל יֹאכַל מִבְּשָׁר
וְזָבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא
יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחָשֵׁב
לּוֹ פְּגוּל יִהְיֶה וְהִנֵּפֶשׁ הָאֲכֵלֶת
מִמֶּנּוּ עֹנָה תִשָּׂא:

- וּיְקָרָא ז', יח

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

א"כ מבקשין ממנו ממון ואין לו בתחילה ולא שילם במזיד, והיינו

[illegible]

מחלוקת בשתי עבודות. פי' בקונטרס כגון שמיטה והולכה והא' דקאמר בזה הכי מדרשא בשמיטת עבודות סיפא נמי בשמיטת עבודות פי' בקונטרס דהאי דהדר נקט ליה לאשמועינן יתרוק בחיי זית דלא לאשמועינן ברישא וזהו דומק והיה נראה לפרש שמיטת עבודות כי ההוא דפ"ק דמעילה (דף ה.) דמפרש סימן דלשון חוק לזמנו וסימן שני חוק למקומו כעין שמיטת עבודות ועבודה דאחת היינו סימן אחד דלשון חוק למפרש זה דלילפא ס"ל ישנה להשמיטה דלמחילה ועד סוף ומפליג בחיי מחיר דהאי ב"י אינה להשמיטה אלא לבסוף כך (יש) לי מחשב בשני סימנים כמו מחשב בסימן אחד כיון דלזין המחשבה חלה גמרא גמרא רוב שמיטה אצל ר' יוחנן ויכול לבסור כצאי דאמר בלחיות מורה רבי מאיר דתרווייהו חיילי דלא שייך ביה הקדמה אצל אחד למחר כוונתו בבחון אפילו בסימן אחד פליגי ושייך ביה הקדמה בתחילת סימן ובסופו וילקמן דאמר אביי סימן דלשון סימן שני נקט דבר המסויים ואליבא דלילפא שני אצל ר' יוחנן הוי מצי למנקט בסימן אחד בתחילתו ובסופו דהא ר' יוחנן מסביר ישנה להשמיטה מחילה ועד סוף פי' השוחט (חולין כט:) א"כ כ"י סובר הכא בסימן אחד נמי מחלוקת ויכול לבסור ר' יוחנן נמי כרבה ב"י בלחיות נמי כפליגי וכל שכן בסוף דפליגי דשייך ביה הקדמה בסוף רבי יוחנן ישנה להשמיטה מחילה ועד סוף. הג"ה:

קרב המתיר כמצות
והלך וזרק חוץ לזמנו
קבל והלך וזרק חוץ למקומו או ששחט וקבל וה
(ולזמנו) הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן וקבל
או ששחט חוץ לזמנו קיבל והלך וזרק שלא לשמן
וזרק דמן ^א שלא לשמן זהו שלא קרב המתיר כמצות
בבית למחר בבית למחר כחצי זית בחוץ כחצי זית בחוץ כו
למחר כחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת אמר רב
ששמוחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פגול וחייבין
המקום קדמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת ^א ו
פסול ואין בו כרת ^א לאכול יכחצי זית להקטיר כחצי
והקטרה מצטרפין: **גמ'** אמר אילפא ^א מחלוקת
בבעבודה אחת דברי הכל עירוב מחשבות היו ורבי
אחת מחלוקת בשלמא לאילפא מדרישא בשתי עב
עבודות אלא לרבי יוחנן רישא בשתי עבודות

למחרת כיום בחזק דליליגה זה ר' יהודה ורענן: **שמי עצודום**. קא מיירי

[illegible]

ומר' יוחנן אלא אם כן מבקשין ממנו ממון ואין לו, לפי שפשע ולא רצה לשלם בתחילה ועכשיו

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

יפסולו המוקדשין. כאלו נפל בו מום: מה מעשר אינו נפסל משנה
הצריכה. שהרי בשלשי זמן ביעור לעבר כל המעשרות מן הצית
להמאורות כדכתיב מקצה שלש שנים תוציא (דברים ז'): דלאו בר
ירצאה הוא. אינו צא לכפר אבל קדשים כגון עולה שמכפרת על
עשה ^(ז) ושלמים שמצויין לדורון ליתן
שלום בין ישראל לאחיהם שבשמים
ואימא הוציא ואימור פסול בצבודה ה'
הוא ולא יצאו קא משמע לן: ולא
קריננך חטא. שאם אימור אינו
נפסל ^(ח) והיה כך חטא ספיפה דקרא דלא
מאחר לשלמו הוא: הא ^(ט) אוקימנא.

במק' (ט) ר"ה: **מבקשין ממנו**. ממנו ו'
שגזל: **משכנך**. אשתו: **שמוציאות** ו'
מנו. מחשבת פסול מוציאה מיד
פיגול: **לא יחשב** (ד). קרי ביה (ו) לא
יחשב להזכיר ההיטע על קד: (ז) רבי
ישראל פירא. במק' שזכורות (ח) דרבי
והנותר ממנו עד בקר באש מערב
בא הכמזב ליתן עשה אחר לא מעשה
לומר שאין לוקין עליו דטעמא דבא
הכמזב הא לא בא הכמזב לוקא המומיר
ואע"ג דאין בו מעשה: **מתני'** זה
הכלל כל פסוּט ומקנל כו'. או זו או
זו: **לאכול דבר שדרכו לאכול**. דבר:
או לסקטיר דבר שדרכו לסקטיר.
אימורין כדלפינן לעיל (ט) דשתי אכילות
מפגלות ונלמד להחשיב ענייניה
להאכילו (י) ונלמד לראוי לזון אימורין
למוצח דבר לאדם: **ובלנד שיקריב**
המסיר כמלוטו. הדס הוא הממיר (יא).

כמאִתּוֹ שֶׁלֹא יִהְיֶה צו פסול אַחֵר אִם יֵשׁ צו פסול מַחֲשָׁבָה אַחֶרֶת יֵאל מִיַּד פִּיגוּל כְּדִלְפִּינָן לְעִיל דְּמַחֲשָׁבוֹת מוֹלִיאוֹת וְזוּ מִזּוּ: הַפֶּסֶם וְהַטַּעַם שֶׁחֲשֵׁן שֶׁלֹא נִשְׁמַן: מוֹלִיאֵן מִיַּד פִּיגוּל אֲבָל שֶׁלֹא עָשִׂים אִין שֶׁלֹא לִשְׁמֵן מוֹלִיאֵן מִיַּד פִּיגוּל דִּהֵא כְּשֵׁרִים שֶׁלֹא לִשְׁמֵן: לֹאכּוֹל כּוֹיִם בַּחוּץ כּוֹיִם לִמַּחֵר: הֵיינו הֵךְ דְּלִמְרֵן אֲלֵא דְרִישָׁא אִיירִי צִבִּי עֲבוּדוֹת וְכַאֵן עֲבוּדָה אַחַת שֶׁחֲשֵׁן עַל מִנֵּת לֹאכּוֹל כּוֹיִם לִמַּחֵר כּוֹיִם ^ל בַּחוּץ: וְלִמְאֵן דְּמוֹקִי לֵה בְּגִמְרָא לֵהא נִמִּי בִּשְׁתֵּי עֲבוּדוֹת ^ל מִשּׁוּם כְּחָיִי זֵית נִקֵּט לֵה לֹאשְׁמוּעִינָן דְּמַטְרַפִּין זֵה עִם זֵה: רַבִּי יְהוּדָה אָמַר כּוֹיִ אֲכֹלָה מִתִּנִּי פְּלִיג דְּלֵית לֵיה מַחֲשָׁבוֹת מוֹלִיאוֹת וְזוּ מִזּוּ אֲלֵא אִם כֵּן קִדַּם פְּסוּלֵהּ לִפְּיגוּלֵהּ דִּתּוּ לֹא קִרְיָן צִיָּה כִּהְרָאֵת כֶּשֶׁר וּבְעֲבוּדָה אַחַת נִמִּי פְּלִיג דְּלֵית לֵיה

ליקוטים

אכלה והקטרה מאטרפין לפוסל
 דהכא ליכא שיעורא והכא ליכא
 שיעורא: גמ' בשמי עבודות. דהא ב
 דתני סיפא כוית למחר כוית בחזק
 דפליג ר' יהודה עלה בשמי עבודות
 מייירי כי ירשא ששטח על מנת לאכול
 כוית למחר וקבל על מנת לאכול
 כוית בחזק וקבל הוא דפליג רבי
 יהודה שהרי הוקצע בפיוגול ומו לא
 אתא מחשבת פסול ומפקע לה

ל והלך ^{בא} חוץ למקומו: סיפא גמי. כזית
נ צירוף כחצי זית דלא אשמועינן צרישא:

[illegible][illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולא בקרבנך חטא הא
אוקימנא לבן עזאי הוה:
(ב) רש"י ד"ה הא וכו' ר"ה
הס"ד ואח"כ מ"ה מבקשין ממנו
ממון: (ג) ד"ה לא יחשב קרי ביה
לא יחשב:

שינויי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

אֲכִילָה וְהַקְטֶרֶה מֵאֶטְרֵפִין לְפִסּוֹן
דִּהְיָה לִיכָא שִׁיעוּרָא וְהִכָּא לִיכָא
שִׁיעוּרָא: גַּב' נִשְׂי עֲצוּדוֹס. דִּהָא ב' 10
דַּתְנִי סִיפָא כִּימָא לַמַּחֵר כִּימָא בִּחְזוֹן
דְּפִלְגִי ר' יְהוּדָה עָלֵה נִשְׂי עֲצוּדוֹת
כִּימָא ב' יִישָׁא שִׁשְׁטָא עַל מִנְתָּ לֵאכּוּל
יִישָׁא לַמַּחֵר וְקִבֵּל עַל מִנְתָּ לֵאכּוּל
כִּימָא בִּחְזוֹן אֲחָא הוּא דְּפִלְגִי רַבִּי
יְהוּדָה שְׁהֵי הוּקְצַע בְּפִיגּוּל וְתוּ לֹא
אֲחָא מִחֲשַׁבְתָּ פִסְלוּ וּמִפְסַק לֵה
מִתּוּקָא. דְּלֵית לֵיהּ לְרִי יְהוּדָה תַּפּוֹס
וְהִלֵּךְ כֵּן 11 חוֹךְ לַמְקוּמוֹ: סִיפָא נָמִי. כִּימָא
צִירָקוֹן כְּחֵי יֵזֶת דְּלֵיל אֶשְׁמוּעִין צִירָשָׁא:

